

James Worthy

De gelukkigste cowboy

De gamewereld krijgt vaak de schuld van alles. Games zouden de mens agressiever en minder sociaal maken. Als een getroebleerde Amerikaanse tiener met zes vuurwapens zijn school binnenloopt en pas weer naar buitenkomt als al zijn kogels op zijn, wijzen de machtige mannen en vrouwen van Amerika vrijwel direct naar computerspellen. En naar porno. Het zijn de twee vaste zondebokken. Ze zouden ons afstompen en verknijpt maken. We zouden de liefde niet meer kunnen bedrijven. Het enige wat de moderne mens nog kan, is alles pornificeren en gamificeren. Of we willen het neuken of we willen het uitspelen. Meer zouden we niet meer kunnen. Het is klinkklare onzin, maar onzin is voor veel mensen de bron van waarheid.

Er staat bijna nooit iets positiefs over gamen in de krant. Over hoeveel geluk het de mens brengt. Over het elke dag beter willen worden. Over het samenkomen en de glimlachen. Over de jongens en de meisjes, de vrouwen en de mannen. Over samen op de bank. Over een tapijt van lege chipszakken, en de winnaar die mag blijven zitten. Over de nachten die we nooit meer zullen vergeten.

Gisteren las ik op gamersnet.nl een van de mooiste berichten die ik dit jaar las. Ik heb het bericht uitgeprint en ik lees het nu voor de tweeëndertigste keer. Het gaat over Jurian, die sinds 2004 de zeldzame ziekte neurofibromatose type 2 heeft. Jurian is uitbehandeld en hij heeft er genoeg van. Maar hij wil nog even blijven. Hij moet blijven, want hij wil zo graag het spel *Red Dead Redemption 2* spelen. Hij moet het nog zien vol te houden tot 26 oktober. Zijn vader grijpt in en stuurt een mail naar Rockstar Nederland. De spelontwikkelaar stuurt twee werknemers naar het huis van Jurian en samen spelen ze een hele middag het spel dat nog niet uit is.

Ik sluit mijn ogen en zie op de binnenkant van mijn oogleden Jurian spelen. Met een glimlach zo groot als Jupiter. Hij zit op een bruin paard dat door het Amerika van 1899 aan het galopperen is. Het is nog vroeg. De zon is nog vers en schijnt haar knapperigste stralen in zijn gezicht. Jurian is de stoerste cowboy van het land. Er zitten geen kogels in zijn revolver, zijn ogen zijn genoeg. Iedereen is bang voor hem, ze bibberen respect.

De cowboy stopt bij een beekje om zichzelf te wassen. Hij trekt zijn leren jas uit en zijn overhemd ook. Jurian gaat met zijn handen over zijn ontblote bovenlijf, hij voelt geen tumoren meer. Hij kijkt in het water naar de vissen die rakelings langs zijn voeten zwemmen. In de verte staan de bergen op hun tenen voor hem.

Als hij er niet meer is, zal hij voor altijd voort blijven leven in dit spel. Dus koop het op 26 oktober, en ga in het spel even langs bij dat beekje. Hij zal er staan met een bruin paard aan zijn zijde. Een glimlach zo groot als Jupiter.

En vraag vooral aan hem waarom zijn lach zo groot is. Hij zal zeggen dat hij toen hij nog leefde, heel eventjes in de hemel heeft mogen spelen. Zijn hiernamaals mocht voorproeven.

Kijk hem staan bij zijn beekje. Kijk hem staan. De gelukkigste cowboy van het Wilde Westen.

james@parool.nl